

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 2 lipca 2015 r.

Poz. 935

USTAWA

z dnia 15 maja 2015 r.

o zmianie ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych, ustawy o grobach i cmentarzach wojennych oraz ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Art. 1. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2011 r. Nr 118, poz. 687, z późn. zm.¹⁾) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Ekshumacja zwłok i szczątków może być dokonana na podstawie decyzji wojewody właściwego ze względu na miejsce położenia grobu, wydanej na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, jeżeli w wyniku prowadzonych przez Instytut Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu działań ustalono lub powzięto podejrzenie, że pod istniejącym grobem znajduje się miejsce spoczynku osób, które straciły życie wskutek walki z narzuconym systemem lub represji totalitarnych w okresie od 1944 r. do 1956 r.

2. Wniosek o ekshumację zawiera:

- 1) dane osób pochowanych w grobie oraz miejsce usytuowania grobu, wynikające z planu zagospodarowania cmentarza;
- 2) przesłanki uzasadniające potrzebę dokonania ekshumacji;
- 3) uzasadnienie.

3. W uzasadnionych przypadkach wojewoda w decyzji może orzec również o przeniesieniu zwłok i szczątków w inne miejsce. Przesłanki uzasadniające przeniesienie zwłok i szczątków w inne miejsce wskazuje się we wniosku.

4. Zwłoki i szczątki powinny być pochowane w tym samym grobie albo w innym grobie na tym samym cmentarzu. W przypadku braku możliwości pochowania zwłok i szczątków na tym samym cmentarzu z uwagi na brak miejsca lub zamknięcie cmentarza, zwłoki i szczątki mogą zostać pochowane na innym cmentarzu.

5. Stronami postępowania w sprawie ekshumacji są:

- 1) Prezes Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu;
- 2) osoby uprawnione do pochowania zwłok.

6. Jeżeli na podstawie danych uzyskanych z rejestrów i ewidencji publicznych nie ma możliwości ustalenia osób, o których mowa w ust. 5 pkt 2, wojewoda ogłasza w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w Biuletynie Informacji Publicznej o wszczęciu postępowania w sprawie ekshumacji.

7. Wydanie decyzji o ekshumacji poprzedza się, trwającymi nie dłużej niż 3 miesiące, rokowaniami z osobami uprawnionymi do pochowania zwłok co do nowego miejsca pochówku lub budowy albo odtworzenia nagrobka, jeżeli został złożony wniosek o przeniesienie zwłok i szczątków. Z rokowań sporządza się protokół.

8. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 6, nie zgłosi się żadna z osób uprawnionych do pochowania zwłok, wojewoda określa nowe miejsce pochówku lub budowy albo odtworzenia nagrobka.

9. Koszt ekshumacji, przeniesienia zwłok i szczątków, wykupu nowego miejsca pochówku oraz budowy albo odtworzenia nagrobka, odpowiadającego istniejącym, ponosi wojewoda.”

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 144, poz. 853, z 2012 r. poz. 951, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1741.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 marca 1933 r. o grobach i cmentarzach wojennych (Dz. U. Nr 39, poz. 311, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Grobami wojennymi w rozumieniu ustawy są groby i miejsca spoczynku:

- 1) poległych w walkach o niepodległość i zjednoczenie Państwa Polskiego,
- 2) osób wojskowych, poległych lub zmarłych z powodu działań wojennych, bez względu na narodowość,
- 3) sióstr miłosierdzia i wszystkich osób, które, wykonując zlecone im czynności przy jakiegokolwiek formacji wojskowej, poległy lub zmarły z powodu działań wojennych,
- 4) jeńców wojennych i osób internowanych,
- 5) uchodźców z 1915 r.,
- 6) osób wojskowych i cywilnych, bez względu na ich narodowość, które straciły życie wskutek represji okupanta niemieckiego albo sowieckiego od dnia 1 września 1939 r.,
- 7) ofiar niemieckich i sowieckich obozów, w tym cmentarzyska ich prochów,
- 8) osób, które straciły życie wskutek walki z narzuconym systemem i represji totalitarnych w okresie od 1944 r. do 1956 r.”;

2) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koszty budowy i utrzymywania, w tym remontów, grobów i cmentarzy wojennych są ponoszone ze środków budżetu państwa.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2014 r. poz. 1075) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) poszukiwanie miejsc spoczynku osób, które straciły życie wskutek walki z narzuconym systemem lub represji totalitarnych w okresie od 1944 r. do 1956 r.”;

2) w art. 53 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) prowadzi prace poszukiwawcze lub badania naukowe w zakresie poszukiwania miejsc spoczynku osób, które straciły życie wskutek walki z narzuconym systemem lub wskutek represji totalitarnych w okresie od 1944 r. do 1956 r.”;

3) w rozdziale 6 po art. 53 dodaje się art. 53a i art. 53b w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Właściciel lub posiadacz nieruchomości, na której mają być prowadzone prace poszukiwawcze lub badania naukowe, o których mowa w art. 53 pkt 8, jest obowiązany udostępnić nieruchomość wykonawcy prac lub badań w celu ich przeprowadzenia.

2. Prowadzenie prac poszukiwawczych lub badań naukowych, o których mowa w art. 53 pkt 8, stanowi cel publiczny w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r. poz. 782).

3. W przypadku odmowy udostępnienia nieruchomości, o której mowa w ust. 1, starosta właściwy ze względu na miejsce położenia nieruchomości, na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci, może wydać decyzję nakazującą właścicielowi lub posiadaczowi udostępnienie nieruchomości, na czas niezbędny do przeprowadzenia prac poszukiwawczych lub badań naukowych, o których mowa w art. 53 pkt 8, jednak nie dłuższy niż 9 miesięcy od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

4. Do decyzji, o której mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio art. 124 ust. 4–7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

5. Za szkody wyrządzone w związku z prowadzeniem prac poszukiwawczych lub badań naukowych, o których mowa w art. 53 pkt 8, przysługuje odszkodowanie.

6. Do ustalenia wysokości i wypłacenia odszkodowania, o którym mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy o gospodarce nieruchomościami.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1959 r. Nr 11, poz. 62, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2005 r. Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1041.

Art. 53b. 1. W przypadku konieczności przeprowadzenia badań archeologicznych w miejscu objętym pracami poszukiwawczymi, o których mowa w art. 53 pkt 8, do pozwoleń i prowadzenia tych badań stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 oraz z 2015 r. poz. 397 i 774).

2. W przypadku odkrycia podczas badań archeologicznych w miejscu objętym pracami poszukiwawczymi, o których mowa w art. 53 pkt 8, zwłok lub szczątków ludzkich, oprócz prokuratora należy powiadomić również prokuratora Instytutu Pamięci.”.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*